

Цього ж дня була проведена урочиста академія, на якій промовляли владика *Я.Приріз* (“Пастирська діяльність митрополита Андрея Шептицького”) та проф. *М.Гнатюк* (“Роль Івана Франка в утвердженні українства в Галичині в кінці XIX – початку XX ст.”). Особливе зацікавлення викликала доповідь о. *Юрія Авакумова* — пароха російськомовної греко-католицької громади в Архідієцезії Мюнхен-Фрайзинг, гостьового професора Українського католицького університету у Львові, упорядника й редактора збірника документів “Митрополит Андрей Шептицький і греко-католики в Росії” (2004 р.).

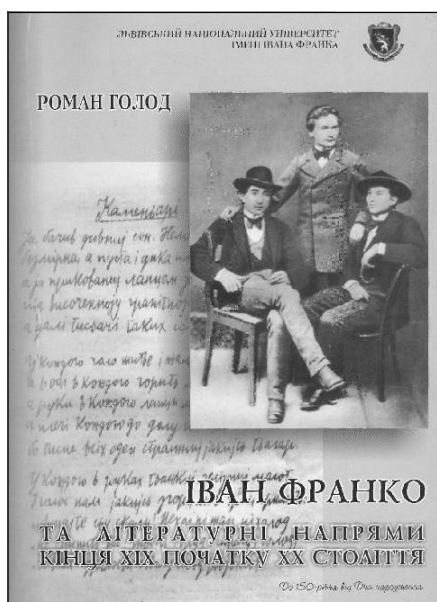
Упродовж наступного дня роботи конференції виступили *В.Корнійчук* (“Типологія біблійних образів в поезії Івана Франка та Яна Каспаровича”), *О.Рязанова* (“Вивчення поеми Івана Франка “Іван Вишенський” у школі”), *Н.Тихолоз* (“Образ християнського святого в драмі-казці Івана Франка “Суд Св. Миколая”), *В.Микитюк* (“Ідеї католицької церкви в українському літературознавстві міжвоєнного двадцятиріччя”).

У завершальному пленарному засіданні взяла участь директор Центрального державного кінофотоархіву України ім. Г.С.Пшеничного *Н.Топішко*, яка продемонструвала унікальні фото- та кіноматеріали про митрополита Андрея та про Івана Франка. Учасники конференції почули запис голосу Андрея Шептицького з власної фонотеки *І.Скибака*. Він же навів у своїй доповіді вельми цікаві архівні матеріали щодо стосунків Івана Франка та його духовної учениці християнської поетки Уляни Кравченко.

Матеріали конференції планується видати окремим збірником.

Іван Скибак

Наші презентації

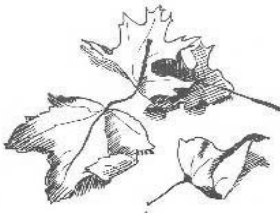

Голод Роман. Іван Франко та літературні напрями кінця XIX – початку XX століття. – Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2005. – 284 с.

Літературна спадщина Франка – своєрідне дзеркало літературного процесу к. XIX – поч. XX ст. і в цій монографії автор показав особливості творчого методу письменника та динаміку розвитку української літератури на зламі століть. Формування його творчого методу відбувалося протягом усього його життя. Головною рисою була синтезуюча здатність, завдяки чому він збагачував власний арсенал засобів художнього зображення елементами з усіх інших літературних напрямків. Для творчості І.Франка характерне прагнення до універсалізму, багатогранності у виборі тем і засобів художнього зображення, вміння поєднувати індивідуальну майстерність із національними традиціями та загальносвітовими тенденціями в розвитку літератури.

М. К. Наєнко

**Іван Франко:
тяжіння до модернізму**

Наєнко М.К. Іван Франко: тяжіння до модернізму. Монографія. – К.: Академвидав, 2006. – 96 с.

Розглядається творчість Івана Франка з позиції належності її до новітньої (модерної) епохи в українській літературі, зокрема до раннього етапу українського модернізму. Складається з таких розділів: „Творчі дискомфорти перехідної доби”, „Проза: реальний натуралізм і неоромантизм як передмодернізм”, „Поезія: модернізація форми, поліфонія філософських символів”, „Драматургія: фрейдівська психоаналітика, романтично-барокові візії як вияви творчого модернізму”, „Свідоме й інтуїтивне: єдність протистоянь”.

Початки модернізму простежуються не лише за власною творчістю І.Франка – він осмислював його в теоретико-літературному аспекті, доводить автор. Ось як він завершує своє дослідження: „Зрозуміти Франка-

критика можна лише з урахуванням перехідності епохи: у ній відбувався літературний зсув зі змісту творчості вбік її форми”, за висловом Т. Гундорової, „переміщення цінностей зі сфери суспільної корисності в сферу суб’єктивних переживань”.

Для міркувань про неї Франкові забракло часу, який потрібен для перебудови аналітичного мислення; художнє мислення перебудовується інтуїтивно, підсвідомо. Тим часом перехідова доба в літературі тривала, а йому в 1916 р. довелося переходити у вічність”.

Іванишин П.В. Печать духу: національно-екзистенціальна Франкіана. – Дрогобич: Видавнича фірма „Відродження”, 2006. – 96с.

Збірник пропонує новий погляд на постать Івана Франка в контексті націотворчої герменевтики. Зокрема наголошується на теоретико-методологічному потенціалі його спадщини у зв’язку з національно-екзистенціальною інтерпретацією, одним із основоположників якої він був.

